

Vi synes også, at vi i Kyoto skal sørge for at få de andre lande bøjet mod EU's udspil. Vi skal søge at få nogle aftaler. Det lægger vi vægt på, og vi vil ikke skjule, at vi fra konservativ side er meget tiltalt af at arbejde sammen over landegrænserne. Det vil vi gerne gøre i forbindelse med en række miljøkonventioner, men vi vil også gerne gøre det med henblik på en fælles gennemførelse af disse mål.

Det er meget vigtigt for os, at vi får gennemført så meget som muligt, og derfor må vi holde hus med pengene og gennemføre noget dér, hvor vi får mest for pengene.

Der er fornemme initiativer til skovrejsning, hvor vi ved at plante skove i andre lande kan bekæmpe ørkendannelse, give arbejde til lokalbefolkningen og lave et bedre lokalt klima. Her har vi gevinster på begge sider af hegnet, så det bliver en vindssituation for begge parter.

En styrket indsats for energibesparelser ikke kun i Danmark, men også i andre lande, er en af vejene frem. Vi skal i det hele taget sørge for at styrke det internationale samarbejde overalt, hvor det er muligt, og sørge for, at vi får bindende regler. Det er ikke længere nok med pæne hensigtserklæringer, for vi kommer alle sammen i gyngen, hvis det går galt. Det handler i bund og grund om at få en verden med lov og orden.

Jeg vil gerne have, at miljø- og energiministeren kommenterer lidt på en af de mere positive ting ved det amerikanske udspil, nemlig at man omfatter nogle flere drivhusgasser, end EU's udspil lægger op til. Vurderer ministeren, at der er en mulighed for at få amerikanerne med, hvis vi giver os lidt på det punkt? Fra konservativ side kan jeg ikke umiddelbart se, at der skulle være nogle forhindringer i at bøje os lidt på det punkt og få flere gasser omfattet.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det sidste spørgsmål, som hr. Langkilde stiller til miljøministeren, kunne jeg udbygge ved at spørge, om miljøministeren mener, det er rigtigt, at der også skal være separate reduktionsmål på mere langlivede drivhusgasser som f.eks. HFC. Det skal så være ved siden af, for ellers render vi ind i nogle problemer, og det er det, jeg også gerne vil have miljøministerens kommentar til.

Hr. Langkilde vil jeg rose, fordi det var en anden tale end tidligere, der blev holdt af De Konservative med hensyn til de overordnede

linjer. Vi har alt for længe – men det er så ovre nu – haft diskussioner om, hvorvidt vi overhovedet skulle tage os af drivhuseffekten, fordi der altid kan rejses tvivl, om det nu er rigtigt.

Nu forstår jeg, at De Konservative ligesom os andre er enige i det, der står i IPCC's anbefalinger, nemlig at den menneskeskabte drivhuseffekt er så alvorlig og så meget i stigning, at vi skal handle nu. Det er jo »the key point«, og det har De Konservative ikke før villet melde positivt på, så det er glædeligt, hvis de vil det i dag.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det har vi sådan set ment hele tiden. Vi har bare tydeligt gjort opmærksom på, at der er en usikkerhed. Vi vedstår åbent, at vi ikke kan sige, om det er menneskeskabt eller ej, eller hvor stort problemet er, eller hvor stor en rolle CO₂ spiller. Der er mange forskellige holdninger til det, og vi så jo også forleden dag i Akademiet for de tekniske Videnskaber, hvordan folk var ved at rive hovedet af hinanden.

Det Konservative Folkeparti har ikke forudsætninger for at afgøre, hvad der er rigtigt, men hvis vi går ind og sparer på energien, og hvis vi søger at nedbringe energiforbruget af naturgas og olie, er det rigtig konservativ politik i alle tilfælde. Vi løber ikke nogen risiko, for vi vil hverken tage vores børns penge eller den energi, de skal varme sig ved, når de bliver gamle. Så let er det, og derfor kan vi forsvare det, også selv om det skulle vise sig, at konklusionerne fra videnskabsfolkene skulle blive lidt anderledes om 5, 10 eller 15 år.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg synes ikke, der her i anden omgang var en helt så helhjertet tilslutning til den konsensus, som efterhånden har udviklet sig mellem videnskabsmænd om, at der er en reel risiko for, at klimaforandringen er skabt gennem en forøgelse af de menneskeligt forårsagede drivhusgasser i atmosfæren, og at denne risiko kan blive nok så fatal.

Det sidste, der er inde i billedet, er en mulig påvirkning fra Golfstrømmen, som vil have helt katastrofale konsekvenser for klimaet i vores egen del af verden. Men konklusionen er jeg glad for: at vi under alle omstændigheder skal gøre noget.

Så siger jeg ikke, at dagen i dag skal bruges til at genoptage polemikken om de danske virkemidler, for jeg synes ikke, hr. Langkilde har